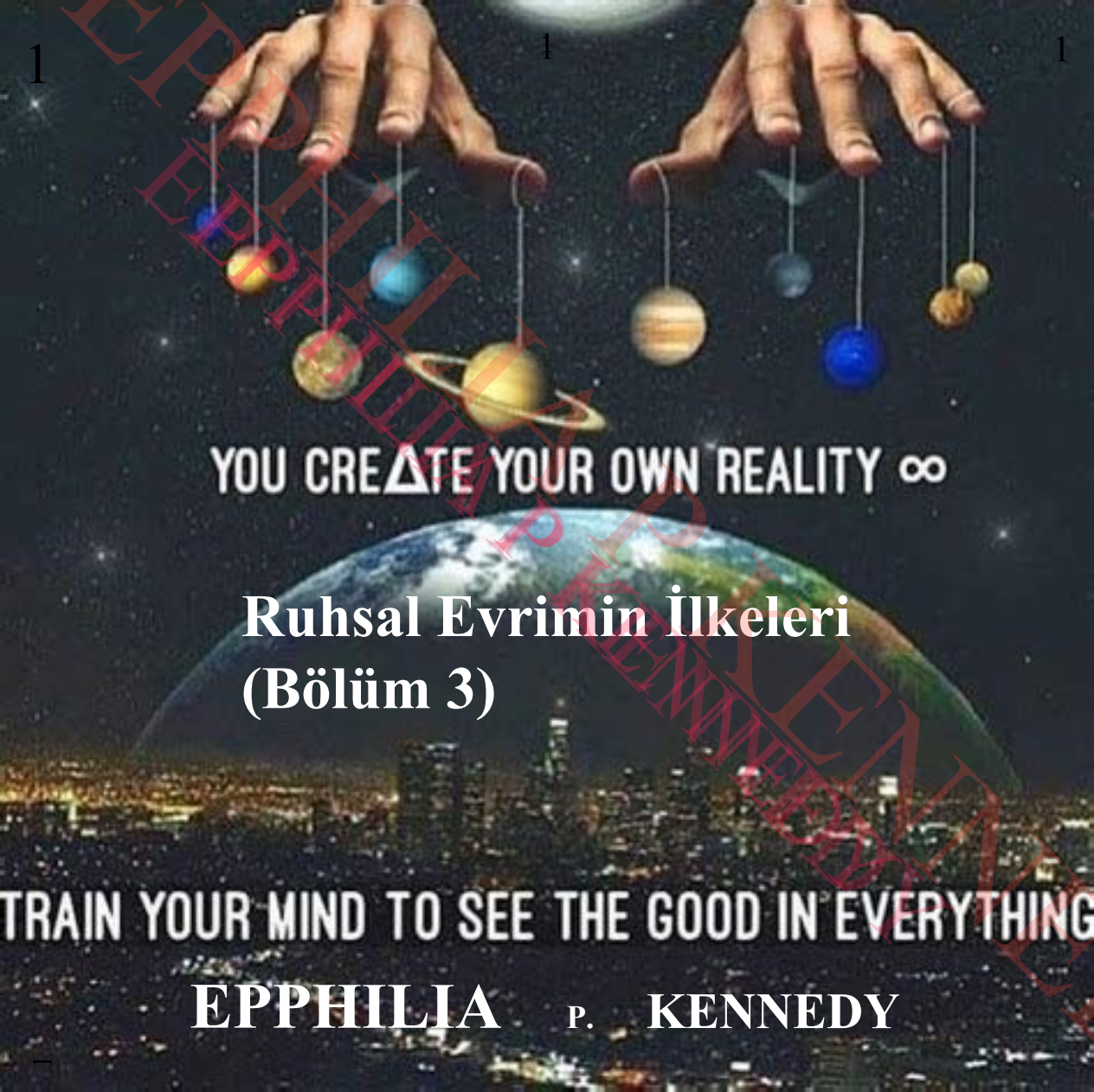

Ruhsal Evrimin İlkeleri (Bölüm 3)

EPPHILIA P. KENNEDY

Cehalet, korku ve batıl inanç, aklın duygusal ve içgüdüsel dürtüler tarafından geçersiz kılınmasından kaynaklanır. İnsan cehaletinin tarihsel sonuçları, filozoflara, çoğu panzehir olarak nesnel akıl yürütme ve akıl öneren bir çözüm icat etme nedeni vermiştir. Geçmişte, ikilem dine karşı laiklik, kör inanç ve mantıktı.

Bugün, din ve laiklik eski haberlerdir ve ikilem başka alanlara kaymıştır. Örneğin, alternatif bilgi alanında, şu anda aklı terk etmeyi ve duygu ve duyuma boyun eğmeyi tavsiye edenler (bazı kabarık Yeni Çağ paradigmaları) ile duygusal öznelliği terk etmeyi ve çekiçle düşünerek nesnel bilgi için çabalamayı tavsiye edenler arasında bir bölünme vardır.

Fakat entelektüel akıl yürütme yeterli midir? Duyguların ve içgüdülerin öznelliğinin üstesinden gelmesine rağmen, akıl bu makalede özetlendiği gibi kendi sorun payıyla birlikte gelir. Çoğunlukla, duygusallığın ve ilkel dürtülerin aptallıkları, entelektüel akıl yürütmenin eksiklikleriyle eşleştirilir. Biri yüce tutulduğunda ve diğeri ifadeyi reddettiğinde, ciddi dengesizlikler ortaya çıkar.

Duygusuz akıl entropik ve cansızdır, oysa sebepsiz duygu hayvanidir. Özellikle, Yeni Çağ felsefesi aklı reddeder ve duygusal merkezin öznel kaprislerine çok fazla özgür saltanat verir, bu da saflığa ve cehalete yol açar. Karşıt muadili, akılsızca aklın yüce olduğunu ilan eder.

Uygun yerlerinde, akıl ve duygu erdemlerini yayar. Fakat kötüye kullanıldığında en kötü kötülükleri yaparlar. Bu, Marksizm, komünizm, faşizm, İspanyol Engizisyonu, allopatik tıp ve Yeni Çağ dezenformasyon felsefelerinin incelenmesinden açıkça anlaşılmaktadır; bunların hepsi, büyümelerini, destekçilerinin fiziksel ve metafizik yetenekleri arasındaki bazı dengesizliklerin veya azgelişmişliğin sömürülmesine borçludur.

Duyguların uygun ve uygunsuz rolünü biliyoruz - doğru kullanıldığında bizi harekete geçirir ve düşüncelerimize hayat verir. Rolünün dışındayken, bizi gerçeğe karşı körleştirir ve bizi reaktif hayvanlara indirger. Ancak aklın kullanımı ve kötüye kullanımı daha inceliklidir ve bu nedenle tartışmamızın odağı olacaktır.

Akıl ayırt edebilir, ölçebilir, ayırt edebilir, karşılaştırabilir ve kontrast oluşturabilir - ve böylece insan için mevcut olan nihai yetenek gibi görünür. Fakat onun üstünlüğü yanlıştır, çünkü akıl hala insanın yüksek ruhsal yeteneklerinden daha düşüktür. Genellikle duygular, akıl ve içgüdü olarak bildiğimiz şey, insanın nörolojik, biyolojik ve fizyolojik sistemlerinden kaynaklanan düşük doğasının bir parçasıdır.

EDWARD P. KENNEDY

İnsan sadece makineden daha fazlasıdır. O makinedeki hayalettir. Gerçek insan, fiziksel bedenine ek olarak ruha, zihne ve ruha da sahiptir. Bu nedenle, düşük duygusal, entelektüel ve ilkel merkezlerin yanı sıra, daha yüksek duygusal ve daha yüksek entelektüel fakültelerine erişme potansiyeline sahiptir. İşlev ve doğruluk bakımından daha düşük olanları aşarlar, çünkü mekanik nitelikten ziyade bilinçli bir doğaya sahiptirler. Doğrusal mantık yerine doğrudan bilerek çalışırlar.

Materyalist bilimin dar titizliğine uygun olarak, yakın tarihin önde gelen entelektüelleri ruh, zihin ve ruhun varlığını inkar etmişlerdir. Bu yüzden çoğu seküler felsefenin sorunu, insanın alt merkezleri etrafında dönmeleridir. Düzgün bir şekilde dengelenmiş olsa bile, alt merkezler hala eksik ve kusurludur; kullanımlarıyla sınırlı herhangi bir felsefe de aynı şekilde kusurlu olacaktır.

Komünizm, devletin tüm yönlerini merkezileştirerek ve hesaplayarak akıl ve rasyonalizmin erdemlerini lanse ederken, faşizm mantığın sınırlarını gördü ve bunun yerine irrasyonalizm ve dürtünün erdemlerini vurguladı. Bunların her ikisi de sadece bir alt merkezi diğeriyle takas etti, bu da sonuçta hiçbir şeyi çözmedi. Her ikisi de hale geldi, çünkü insanı yanlış bir şekilde varsaydıkları şeye, sistemi sürdürmek için gereken ruhun kendisinden yoksun mekanik bir birime dönüştürdüler.

Alt akıl akıllı bir bilgisayar gibidir. Bir dizi giriş verildiğinde, bir dizi çıkışı hesaplayabilir. Ancak yanlış girdiler göz önüne alındığında, felaket bir kaba uyanış varsayımların yeniden değerlendirilmesini zorlayana kadar çıktılarının da yanlış olduğunu fark etmeyecektir. Dünyayı bir sopayla araştıran kör bir adamdır. Mesafeyi ölçen ama yön söyleyemeyen bir cetveldir. Bu nedenle akıl, mutlak gerçekliği algılamaktan kopuktur.

Bunun yerine, daha yüksek (spiritüel) merkezler bir pusula gibi davranır, sezgi, ilham ve içgörü yoluyla "kuzey" in ne olduğunu söyler. Alt akıl sadece fikirler arasındaki sembolik ilişkileri algılarken, yüksek merkezler bir fikrin içsel anlamını ve geçerliliğini algılamanıza izin verir. Haritada bir sembolü görmekle o hedefi kendiniz görmek arasında fark vardır. Alt zekayı kullanmak sadece haritaya göz atmaktır. Sadece içe dönerek ve bilinçli olarak bir fikrin özüne doğru yürüyerek, onun gerçekle rezonans seviyesini algılayabilirsiniz.

İnsanlar iletişim kurduklarında, fikir haritalarını birbirleriyle paylaşıyorlar. İdeal olarak, her kişi, temsil edilen hedefi bilinçli olarak kendi içinde bulmak için alınan haritayı kullanmaktan sorumlu olmalıdır. Gönderen asla alıcıya bilgi vermez, bunun yerine diğerinin kendisi için bulabileceği bir yere işaret eder. Bilgi öğretilemez, sadece gösterilebilir.

Eğer kişi sadece daha düşük akıl düzeyinde çalışırsa, haritanın kendisi bölge olarak alınır, çünkü sığ akıl yürütme yeteneği tek başına sembol ve gerçeklik arasındaki farkı söyleyemez. Kelimeler sadece fikirlerin yansımalarıdır ve haritayı bölge ile karıştıranlar hazineyi asla bulamazlar.

ERPHAN P KENNEDY

Bu nedenle entelektüel anlaşma üzerine inşa edilen grup konsensüsü nadiren nesnelliği garanti eder. Bir fikrin mutlak değerine kör olan ve her şeyi göreceli ve belirsiz olarak kabul eden akıl, grup fikir birliğini her şey kadar iyi bir doğrulayıcı bulur. Dolayısıyla, hatalı bir fikir birliğine meydan okumak için bir gerçek ortaya çıktığında, akıl birden fazla zihnin yargısıyla çelişen tek bir fikri görür ve doğal olarak reddeder.

Aklın en büyük yardımcısı kibirdir, daha yüksek gerçekleri ve manevi dürtüleri temelsiz ve anlamsız fikirler olarak rasyonelleştirmesidir. Gerçekten bastonlu kör bir adamdır – yüksek bir kaldırım ile uçurum arasında ayrım yapamaz ve bu nedenle caddeyi geçmekten korkar. Entelektüel insan, her şeyden emin olmayan ve meydan okuyan gerçekleri sadece sapmalar ve fanteziler olarak rasyonelleştirmeye eğilimli, üç boyutlu resmi iki boyutlu dünya görüşü açısından yorumlayan agnostik bir rasyonalisttir.

Entelektüel akıl yürütmenin hatalarını gören birçok kişi, bu noktada onu aşmak yerine reddetme hatasını yapar. İnsan ifadesinin daha düşük formlarına yönelirler ve daha yüksek durumlara ulaştıklarını düşünerek kendilerini kandırırlar. Görecelik, giderek artan çöküş seviyelerinin modern sanat ve felsefede atılımlar olarak selamlanmasının nedenidir. Ve aşağıdan yukarıya doğru söyleyememek, akıl düşmeyi yükselmek ile karıştırabilir, bu hata genellikle grup konsensüsü ile ölümcül bir şekilde güçlendirilmiştir. Bu yanılsamalar, biri yere çarpana kadar geçerli görünüyor...

Gerçekte, akıl reddedilmek yerine yerine konmalıdır. Alt aklın doğru işlevi nedir? En iyi ihtimalle, esas olarak iki şey arasındaki farklılıkları doğal olarak ayırt ederek ve böylece aralarında bir yanlışlığın veya eksikliğin varlığını kanıtlayarak, neyin DEĞİLDİR DEĞİLDİR belirleyebilir. Fakat akıl ne olduğunu ilan etmeye çalıştığında, sonsuz olasılıklar yelpazesini cahilce bir sonuca indirger, onu savunur. Bunun yerine kendi sınırları içinde kalır ve neyin DEĞİL olduğunu kanıtlarsa, birçok olasılık arasında bir olasılığı keser ve gerçeği kalan olasılıklar arasında bırakır. Olasılıkların sürekli beyazlatılması, gerçeğin sonunda köşeye sıkıştırılmasına izin verir. Sherlock Holmes bu yöntemi kullandı ve geriye kalanlar, ne kadar imkansız olursa olsun, gerçek olana kadar imkansızı ortadan kaldırdı.

Alt akıl, yüksek merkezlerden gelen ruhun tavsiyelerine kulak vermeye başladığında, kişi agnostik bir rasyonalist olmaktan ziyade gnostik bir entelektüel haline gelir. Kişi o zaman olayları sezgisel olarak bilir, ancak bu izlenimleri kontrol etmek ve onlara pratik bir madde vermek için mantık kullanır. Elinizde harita ve pusula ile, akıl güvenle öne çıkabilir. Kör adam görmeye başlar, belki de ilk başta belirsiz bir şekilde, ama bir kaldırımın sadece bir kaldırım olduğunu bilecek kadar.

EDPHILLIPS KENNEDY

Burada, alt akıl bir yazar ve gezgin olarak yüksek merkezlere hizmete yerleştirilmiştir. Her merkezin erdemlerini sergilemesi için, daha düşük her zaman daha yükseğe ikincil olarak yerleştirilmelidir. İdeal olarak, daha yüksek merkezler, analiz ettikten sonra, fiziksel eyleme geçmeden önce duygularla güçlendirilmiş bir karar veren akla sezgisel bir izlenim iletir. Bu süreç, daha fazla eyleme yol açan daha fazla izlenimle sonuçlanır. Bu şekilde, Ruh'un iradesi fiziksel dünyada tezahür eder, ancak yalnızca yüksek merkezlerden aşağıya doğru basamaklanarak tezahür eder.

Bu, bizim seviyemizdeki ruhsal evrimin bir amacıdır, daha yüksek merkezlere erişmek ve onlara alttakiler üzerinde komuta vermek. Bu, alt benliğinizin kaprislerine ve tepkilerine köle olmak yerine ruhsal benliğinizin dürtülerini takip etmek anlamına gelir.

İlerlemek için, mekanik ve hayvansal veçhelerinize karşı objektif ve dikkatli olmak yeterli değildir – bu sadece aklı arıtır ve onu alt merkezlere komuta eder, ancak yüksek manevi merkezlere erişmek için hiçbir şey yapmaz. Öğrendiklerinizi öğrenirken ve uygularken, sezgilerinizi ve içsel bilginizi dinlemeye de gayret etmeli, bu izlenimleri incelemek ve transkripte etmek için zekanızı kullanma konusunda yetkin olmalısınız. Alt merkezlerinizin kötülüklerine özgür saltanat vermeyin, onları en asil özlemlerinize ve ruhsal dürtülerinize dengeli bir hizmete yerleştirin.

EPPHILIA P KENNEDY

EPPHILIA P KENNEDY